

WGN. 6625.3. 2015

Rada Miejska Łomży

Wniosek

o podjęcie uchwały w sprawie nadania nazw dla rond.

Prezydent Miasta Łomża, przedkłada Wysokiej Radzie projekt uchwały w sprawie nadania nazw dla pięciu rond położonych na terenie Miasta Łomży.

Do Prezydenta Miasta Łomża wpłynęły wnioski o nadanie nazw dla rond zlokalizowanych na skrzyżowaniach ulic: Wojska Polskiego i ul. Meblowej, ul. Meblowej i ul. Saperskiej, Al. Józefa Piłsudskiego i ul. Spokojnej, Al. Józefa Piłsudskiego i ul. Towarowej, ul. Rotmistrza Witolda Pileckiego i ul. Akademickiej, które dotychczas nie posiadają urzędowej nazwy.

1. Łomżyński Klub Myśli Patriotycznej zaproponował nazwy: Narodowych Sił Zbrojnych, kpt. Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały”, por. Kazimierza Żebrowskiego ps. „Bąk”, mjr. Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda”, Jadwigi Dziekońskiej ps. „Jadzia”.
2. Związek Inwalidów Wojennych RP Oddział w Łomży, zwrócił się z prośbą o uhonorowanie Stanisława Żochowskiego.

Zgodnie z § 2 ust. 2 lit. i oraz ust. 3 załącznika do uchwały Nr 262/XXX/12 Rady Miejskiej Łomży z dnia 28 listopada 2012r. o konsultacjach społecznych z mieszkańcami Miasta Łomża, z inicjatywy Prezydenta Miasta Łomża w dniach 20.07.2015r do 07.08.2015r. przeprowadzone zostały konsultacje społeczne w sprawie wyboru nazw dla pięciu podanych rond.

Do konsultacji przedstawione zostały propozycje ośmiu nazw: Narodowych Sił Zbrojnych, kpt. Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały”, Jadwigi Dziekońskiej ps. „Jadzia”, por. Kazimierza Żebrowskiego ps. „Bąk”, mjr. Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda”, Stanisława Żochowskiego, kmdr. Kazimierza Kraszewskiego, Żołnierzy – Górników, z których największą ilość głosów otrzymały: kpt. Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały”, Stanisława Żochowskiego, mjr. Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda”, por. Kazimierz Żebrowskiego ps. „Bąk”, Jadwigi Dziekońskiej ps. „Jadzia”.

Związek Inwalidów Wojennych RP Oddział w Łomży w złożonym wniosku nie podał stopnia wojskowego Stanisława Żochowskiego i taka propozycja brała udział w konsultacjach społecznych. Z dostępnych źródeł uzyskano informację, że Stanisław Żochowski był podpułkownikiem, stąd w projekcie uchwały o nadaniu nazwy rondy wpisano ppłk.

Przedstawione propozycje nazw dla rond, uzyskały pozytywną opinię Rad Osiedla Nr 1 i 9 na których są one zlokalizowane.

Przedkładając powyższe prosi się Wysoką Radę o podjęcie uchwały o nadanie nazw dla rond.

W załączeniu :

1. Wnioski z propozycjami nazw
2. Projekt uchwały z załącznikami graficznymi
3. Protokół z przeprowadzonych konsultacji
4. Opinia Rad Osiedlowych

PREZYDENT MIASTA
mgr Mariusz Chrzanowski

UCHWAŁA NR / 15
RADY MIEJSKIEJ ŁOMŻY
z dnia 2015

w sprawie nadania nazw dla rond zlokalizowanych na terenie Miasta Łomży.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity; Dz.U. 2013r. poz. 594 z późn. zm.), Rada Miejska Łomży uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Nadać nazwę – **kpt. Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały”** dla ronda, które jest skrzyżowaniem ulicy Wojska Polskiego i ulicy Meblowej. Położenie ronda określa załącznik graficzny Nr 1 do uchwały.

2. Nadać nazwę – **ppłk. Stanisława Żochowskiego** dla ronda, które jest skrzyżowaniem ulicy Meblowej i ulicy Saperskiej. Położenie ronda określa załącznik graficzny Nr 1 do uchwały.

3. Nadać nazwę – **mjr. Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda”** dla ronda, które jest skrzyżowaniem Al. Józefa Piłsudskiego i ulicy Spokojnej. Położenie ronda określa załącznik graficzny Nr 2 do uchwały.

4. Nadać nazwę – **por. Kazimierza Żebrowskiego ps. „Bąk”** dla ronda, które jest skrzyżowaniem Al. Józefa Piłsudskiego i ulicy Towarowej. Położenie ronda określa załącznik Nr 2 do uchwały.

5. Nadać nazwę – **Jadwigi Dziekońskiej ps. „Jadzia”** dla ronda, które jest skrzyżowaniem ulicy Rotmistrza Witolda Pileckiego i ulicy Akademickiej. Położenie ronda określa załącznik Nr 2 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Łomża.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

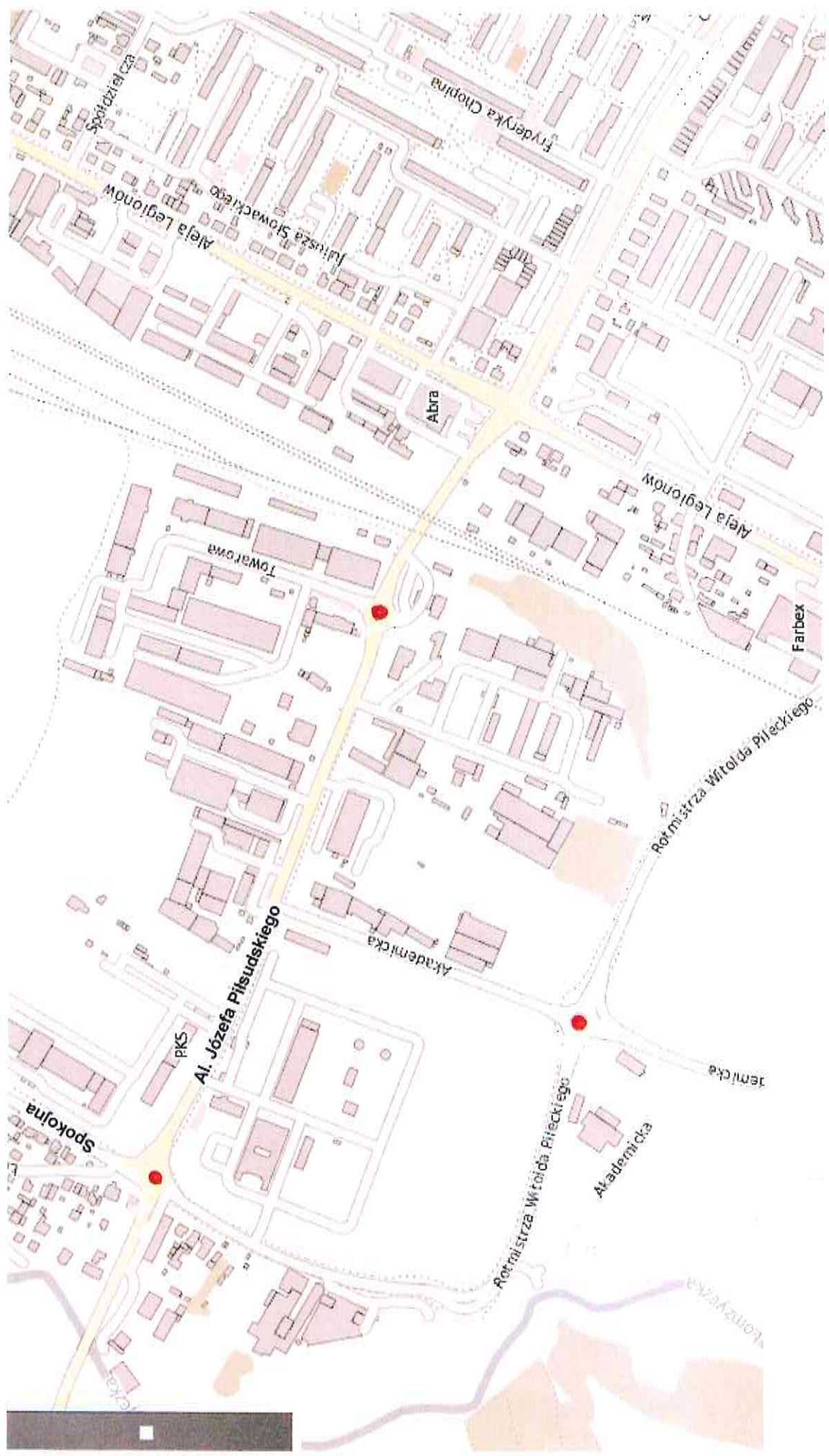
RADCA PRAWNY
Mieczysław Jagielak
NACZELNIK
Wydziału Gospodarowania i Usługomobility
Henryk Pezowicz

ŁOMŻA

Załącznik nr 2
do uchwały Nr
Rady Miejskiej Łomży
z dnia

ŁOMŻA

**Protokół z dnia 20 sierpnia 2015r
z przebiegu konsultacji
ustalenia wyniku w sprawie wyboru nazw dla pięciu rond na terenie Miasta Łomży.**

Konsultacje społeczne zostały przeprowadzone w dniach 20.07.2015r. do 07.08.2015r., zgodnie z Zarządzeniem Nr 203/15 Prezydenta Miasta Łomża z dnia 16.07.2015r. w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych z mieszkańcami Miasta Łomża.

Temat:

Przedmiotem konsultacji był wybór nazwy dla pięciu rond zlokalizowanych na skrzyżowaniach ulic:

1. ul. Wojska Polskiego i ul. Meblowej
2. ul. Meblowej i ul. Saperskiej
3. Al. Józefa Piłsudskiego i ul. Spokojnej
4. Al. Józefa Piłsudskiego i ul. Towarowej
5. ul. Rotmistrza Witolda Pileckiego i ul. Akademickiej

Wyboru nazw można było dokonać spośród ośmiu zgłoszonych propozycji:

- A. Narodowych Sił Zbrojnych
- B. kpt. Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały”
- C. Jadwigi Dziekońskiej ps. „Jadzia”
- D. por. Kazimierza Żebrowskiego ps. „Bąk”
- E. mjr. Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda”
- F. Stanisława Żochowskiego
- G. kmdr. Kazimierza Kraszewskiego
- H. Żołnierzy - Górników

Tryb konsultacji:

głosowanie odbywało się w formie papierowej, poprzez czytelne i prawidłowe wypełnienie ankiety, opatrzonej pieczęcią Urzędu Miejskiego, dostępnej do pobrania w Punkcie Obsługi Mieszkańców Urzędu Miejskiego w Łomży i wrzucenie jej do urny do dnia 07 sierpnia 2015r.

Wyniki konsultacji:

z urny wyjęto 352 ankiety, z których 308 było ważnych, zaś głosy oddane na 44 z nich były nieważne.

Wyniki głosowania

	Nazwa A	Nazwa B	Nazwa C	Nazwa D	Nazwa E	Nazwa F	Nazwa G	Nazwa H
Rondo 1	20	279	0	1	8	0	0	0
Rondo 2	1	20	5	3	1	278	0	0
Rondo 3	4	1	14	1	282	6	0	0
Rondo 4	0	8	1	298	1	0	0	0
Rondo 5	5	0	282	5	16	0	0	0

Rondo 1 - kpt. Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały” – 279 głosów

Rondo 2 – Stanisława Żochowskiego - 278

Rondo 3 – mjr. Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda” - 282

Rondo 4 - por. Kazimierza Żebrowskiego ps. „Bąk” - 298

Rondo 5 - Jadwigi Dziekońska ps. „Jadzia” – 282

Ankiety nieważne: na 44 ankiety, 17- brak zameldowania pod podanym na ankiecie adresem, 15 – brak daty, czytelnego podpisu lub podpisu, 4 – brak podanego miejsca zamieszkania, 6 – zakreślenie więcej niż pięć propozycji, 1 – brak zakreślenia propozycji, 1 – głosowanie przez jedną osobę więcej niż jeden raz.

Zestawienie wyników głosowania , zostało podane na stronie Urzędu Miejskiego w Łomży.

Opracował zespół w składzie:

Sławomir Jabłonowski -

Teresa Jasińska -

Krzysztof Jarzyło -

Urząd Miejski w Łomży
Centrum Obsługi Mieszkańców
WPŁYNĘŁO

2015-01-28

Ilość zał.
Nr dz. 205 Podpis *[Signature]*

Łomżyński Klub Myśli Patriotycznej

przy Stowarzyszeniu Pomocy Rodzinom „Nadzieja”

18-400 Łomża, ul. Zawadzka 55, NIP 718 194 10 45

Sz. P. dr Agnieszka Barbara Muzyk

Zastępca Prezydenta Miasta Łomża

WNIOSEK O NADANIE NAZW SKRZYŻOWANIOM:

- Rondo przy skrzyżowaniu ul. Wojska Polskiego i ul. Meblowej – im. Narodowych Sił Zbrojnych
- Rondo przy skrzyżowaniu ul. Meblowej i ul. Saperskiej – im. kapitana Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały”
- Rondo przy skrzyżowaniu ul. Rotmistrza Witolda Pileckiego i ul. Akademickiej – im. majora Stanisława Cieśleńskiego ps. „Lipiec”
- Rondo w ciągu ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego, przy wjeździe na stację „PKN Orlen” – im. porucznika Kazimierza Żebrowskiego ps. „Bąk”
- Rondo przy skrzyżowaniu ul. Spokojnej i ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego – im. majora Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda”

Rondo Narodowych Sił Zbrojnych

Narodowe Siły Zbrojne należały do jednej z największych konspiracyjnych działających na terenach okupowanej Polski w latach II wojny światowej oraz po niej. „Okolo 100 tysięczną armię NSZ stworzyła elita polskiej inteligencji. Profesorowie, doktorzy, ludzie z wyższym wykształceniem humanistycznym, ekonomicznym, prawniczym. Ta elita chciała, by po wojnie Polska była silnym organizmem państwowym sięgającym Odry i Nysy Łużyckiej na Zachodzie. To miała być Polska wielka, która w ramach projektu Międzymorza łączyłaby rejon Europy określany granicami Bałtyku, Adriatyku i Morza Czarnego. Wewnątrz państwo miało być zarządzane przez ludzi światłych, którym nieobca jest wrażliwość cywilizacji chrześcijańskiej” (J.Żaryn).

Członkowie Narodowych Sił Zbrojnych niezwykle mocno wyrażali się w walce z okupantem na Ziemi Łomżyńskiej i przeprowadzili wiele spektakularnych akcji. Do jednego z największych sukcesów sił NSZ można zaliczyć napad w 1944 roku na konwój niemieckich żołnierzy, bliskich współpracowników Ericha

Kocha, ostatniego nadprezydenta Prus Wschodnich. W ten sposób, na drodze pertraktacji i wymiany, żołnierze NSZ doprowadzili do uwolnienia z łomżyńskiego więzienia około trzystu osób. „Ta akcja nie ma odpowiednika na ziemiach polskich. Nigdy nie udało się polskiej konspiracji uwolnić trzystu więźniów bez represji. Żadne inne wydarzenie tej rangi na ziemiach polskich nie miało miejsca” (L. Żebrowski).

Żołnierze NSZ i środowisko, które te siły tworzyło, są w Polsce wciąż nieznani. W powszechnym nauczaniu, w podręcznikach szkolnych, a nawet w syntezach służących jako podręczniki akademickie informacje o NSZ są śladowe. Nieprawdziwe i błędne informacje z kolei pojawiają się w innych publikacjach. Co więcej, poza artykułami naukowymi i podręcznikami istnieje nie do końca sprecyzowane wyobrażenie o NSZ. Żołnierze NSZ i działacze polityczni tworzący tamto środowisko byli w sposób wyjątkowo brutalny tępieni przez okupanta niemieckiego, a później komunistycznego.

Mozemy być dumni, że do tej pory w Łomży działa koło okręgowe Związku Kombatantów Narodowych Sił Zbrojnych. Nieliczni i posunięci w latach członkowie Związku są najwspanialszym świadectwem patriotyzmu poprzednich pokoleń. Nazwanie jednego ze skrzyżowań naszego miasta imieniem Narodowych Sił Zbrojnych byłoby więc z jednej strony oddaniem hołdu żyjącym i poległym bojownikom o wolność, a z drugiej stanowiłoby impuls do pogłębienia i spopularyzowania wiedzy na temat tej ważnej organizacji patriotycznej działającej aktywnie także na Ziemi Łomżyńskiej.

Rondo kapitana Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały”, „Szczerbiec”

Urodził się w roku 1910, w Siemieniu obok Łomży w rodzinie ziemiańskiej. Ukończył Gimnazjum w Łomży. W szkole, tak jak i pozostali czterej bracia, należał do harcerstwa. Absolwent Wydziału Nauk Politycznych (kuźnia dyplomatów) na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Podczas wojny najpierw w ZWZ później w NOW gdzie był szefem Wydziału I -organizacyjnego Okręgu Białystok a następnie w Narodowych Siłach Zbrojnych gdzie pełnił funkcję inspektora Obwodu „A” w Okręgu Białystok i jednocześnie komendanta Powiatu Łomża. Wsławił się przeprowadzeniem spektakularnych akcji. Będąc również dowódcą powiatowego oddziału Akcji Specjalnej przeprowadził w pierwszej połowie czerwca 1944 r., na prośbę swojego kolegi ze studiów kpt. Władysława Olszaka „Szareckiego” z AK, akcję odbicia aresztowanych 30 akowców z okolic Kolna. Był też autorem i wykonawcą akcji uwolnienia co najmniej 300 więźniów z więzienia w Łomży w zamian za 4 aresztowanych wysokiej rangi oficerów i urzędników niemieckich w 1944 r. Była to akcja nie mająca odpowiednika w okupacyjnej historii Polski a prawdopodobnie i Europy.

Poległ 23 czerwca w bitwie w Czerwonym Borze. Jego oddział przy wsparciu oddziału AK por. Franciszka Żebrowskiego ps. „Wyd”, będąc poza okrążeniem, zaatakował i wziął na siebie ogień oblawy zaciskającej się wokół zgrupowania AK dzięki czemu uratowało się większość partyzantów.

W okresie PRL nie można było wspominać ani pisać o kpt. Antonim Kozłowskim, w wielu publikacjach jego dokonania były przypisywane innym. Tłumaczono się później, że szkoda by było, aby tak spektakularne dokonania poszły w zapomnienie. Pochowany jest na cmentarzu w Łomży.

Rondo majora Stanisława Cieślewskiego, ps. "Lipiec"

Urodził się 21 czerwca 1907 w Bronowie parafia Wizna. Był absolwentem Szkoły Mierniczo - Leśnej w Łomży. W październiku 1939 roku rozpoczął organizację podziemia antykomunistycznego. W połowie 1940 był reprezentantem Związku Walki Zbrojnej (ZWZ) a w marcu 1941 roku został komendantem Obwodu Łomża ZWZ. W połowie roku 1942 pełnił funkcje komendanta Obwodu łomżyńskiego ZWZ - AK i zastępcy Inspektora Obwodu III - łomżyńskiego - Jana Tabortowskiego "Bruzdy". Przy współpracy z cichociemnym Hieronimem Ładą ps. "Lak" brał udział w przygotowywaniu akcji "Burza". Awansowany do stopnia kapitana zostaje dowódcą odtwarzanego w podziemiu 33 Pułku piechoty AK. Po aresztowaniu w 1944 roku przez NKWD został uwięziony w obozach w Ostaszkowie i Riazaniu. Do kraju powrócił w 1946 roku, a w marcu 1947 roku ujawnił się w Łomży. Zagrożony aresztowaniem, zszedł do podziemia w kwietniu 1950 roku. W sierpniu 1952 roku został otoczony w kryjówce z Grądach Małych. Zginął, rozerwany własnym granatem. Zwłoki Stanisława Cieślewskiego zostały zabrane przez UB i pochowane w nieznanym miejscu.

W czasie działalności konspiracyjnej został odznaczony Krzyżem Virtuti Militari V klasy, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz Krzyżem Walecznych.

Rondo porucznika Kazimierza Żebrowskiego ps. „Bąk”

Urodzony 4 marca 1901 roku w Żebrach koło Łomży. Pochodził ze starej, szlacheckiej, patriotycznej rodziny. Uczył się w szkole w Żebrach – Wybranowskich a następnie w Zambrowie. Był zaangażowany w lokalne życie społeczne i polityczne. Był założycielem i prezesem Akcji Katolickiej w gminie Szczepankowo. Należał też do Stronnictwa Narodowego. Pisano o nim, że „jest chronicznie chory na patriotyzm”.

Na początku września 1939 jako kapral rezerwy służył w żandarmerii wojskowej. Dostał się do niewoli sowieckiej, z której udało mu się uciec. Po powrocie szybko rozpoczął budowę siatki konspiracyjnej na swoim terenie i został zaprzysiężony do Służby Zwycięstwu Polsce. Wtedy też przyjął pseudonim „Bąk”. Został komendantem placówki ZWZ Szczepankowo. Gdy nastąpiła okupacja niemiecka, nadal walczył w podziemiu, jednak w 1942 roku z częścią partyzantów ZWZ przeszedł do Narodowej Organizacji Wojskowej, a następnie do Narodowych Sił Zbrojnych. Został w NSZ komendantem rejonu obejmującego gminy Szczepankowo, Nowogród, Śniadowo i Miastkowo. Kiedy latem 1944 roku na Ziemię Łomżyńską wkroczyli bolszewicy, Żebrowski objął dowództwo nad 120 osobowym oddziałem NSZ scalonym z AK, I batalionu 33 P.P. Wraz z oddziałem, stacjonując na bagnach w okolicach wsi Kleczkowo i Podosie, brał udział w akcji „Burza”, zadając ciosy wycofującym się Niemcom. Gdy ważyły się dalsze losy działalności partyzanckiej, opowiadał się za walką do końca, co potwierdzają jego słowa „Będę się bił do ostatniego naboju, a ten ostatni nabój zostawię dla siebie”. Jesienią 1944 roku Kazimierz Żebrowski został aresztowany, jednak miał o tyle szczęścia, że posiadał fałszywe dokumenty, co prawdopodobnie uratowało mu życie. Od początku lipca 1948 roku stanął na czele NZW w województwie białostockim. Po tzw. „amnestii” w 1947 roku nie zamierzał z niej skorzystać i odradzał tego swoim ludziom. Niestety 3 grudnia 1949 roku podczas gdy ze swoim synem Jerzym (ps. „Konar”) przebywali na jednej ze swoich konspiracyjnych siedzib w Mężeninie (gm. Śniadowo, pow. Łomża), zabudowania otoczył kordon UB i KBW. Do akcji zaangażowano ponad stu funkcjonariuszy ubeckich i KBW, uzbrojonych w karabiny maszynowe. Po wstępnym rozpoznaniu i krótkiej potyczce, obaj partyzanci polegli. Kazimierz Żebrowski był dla wielu przykładem niezłomnego patrioty, walczącego do końca o wolną Polskę.

Rondo majora Jana Tabortowskiego ps. „Bruzda”

Urodzony 16 października 1906 roku w Nowogródku. Był majorem Wojska Polskiego, żołnierzem AK, AKO oraz WiN. W czasie II wojny światowej był zastępcą dowódcy pociągu pancernego i walczył m. in. w Bitwie nad Bzurą. Po zakończeniu kampanii wrześniowej znalazł się w konspiracji. W maju 1942 r. objął stanowisko inspektora obwodu AK Łomża i Grajewo. Został aresztowany przez gestapo 22 listopada 1942 roku i umieszczony na liście osób do rozstrzelania. Dzięki pomocy żołnierzy podziemia udało mu się uciec z więzienia razem z innymi więźniami w nocy z 12 na 13 stycznia 1943 r. Został przeniesiony do Inspektoratu suwalskiego, ale już w marcu 1944 r. wraca na poprzednio zajmowane stanowisko. W czasie akcji „Burza” został aresztowany przez funkcjonariuszy SMIERSZ, jednak udało mu się uciec z niewoli. Ponownie zostaje mianowany inspektorem obwodów grajewskiego i łomżyńskiego AK. Major „Bruzda” podejmuje decyzje o zaatakowaniu Grajewa w celu uwolnienia aresztowanych przez UB. Akcja, która zakończyła się powodzeniem została wykonana w nocy z 8 na 9 maja 1945 r. przez około 200 żołnierzy. Ujawnił się w PUBP w Łomży 25 marca 1947 r. i wyjechał do Warszawy. Zagrożony aresztowaniem zszedł ponownie do podziemia w 1950 r. i ukrywał się na bagnach biebrzańskich. Razem z przebywającymi z nim kilkoma żołnierzami rekwirował towary zaopatrzeniowe i pieniądze w sklepach i spółdzielniach. W celu zdobycia kluczy do Gminnej Kasy Spółdzielczej 23 sierpnia 1954 r. zdecydował zaatakować posterunek milicji w Przytułach. W wyniku wymiany ognia z milicjantami „Bruzda” został ranny w klatkę piersiową. Rana okazała się ciężka i na swoją prośbę został dobity strzałem z pistoletu przez Stanisława Marchewkę ps. „Ryba”. Nie jest znane miejsce pochówku majora. W 1994 r. na cmentarzu w Przytułach powstała jego symboliczna mogiła.

Został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego „za wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej”.

Liczymy na pozytywne rozpatrzenie naszego wniosku. Wierzymy, że tak zasłużona organizacja niepodległościowa jak Narodowe Siły Zbrojne, ale również postaci zasłużone w walce o wolność Polski zostaną godnie uhonorowane w naszym mieście. Nazwy rond lub ulic mające takich patronów będą przypominały o historii Polski i Ziemi Łomżyńskiej, jak i jej niezłomnych bohaterach.

Z wyrazami szacunku

Zarząd Łomżyńskiego Klubu Myśli Patriotycznej

Grzegorz Pawlik
Krzysztof Szwed
Eugeniusz Janicki

Urząd Miejski w Łomży
Centrum Obsługi Mieszkańców
W P Ł Y N Ę Ł O

2015 -05- 2 8

Ilość zał.

Nr dz. 12/199 Podpis Mol

Łomżyński Klub Myśli Patriotycznej

przy Stowarzyszeniu Pomocy Rodzinom „Nadzieja”

18-400 Łomża, ul. Zawadzka 55, NIP 718 194 10 45

Sz. P. Mariusz Chrzanowski

Prezydent Miasta Łomża

Wniosek o nadanie nazwy fragmentu ul. Meblowej i ronda

W związku z informacją, że do Urzędu Miasta wpłynął wniosek o nadanie fragmentowi nowo wybudowanej ulicy Meblowej nazwy im. majora Stanisława Cieślewskiego ps. „Lipiec”, zwracamy się o możliwość weryfikacji naszego poprzedniego wniosku. Poprzedni nasz wniosek dotyczył ronda na skrzyżowaniu ul. Rotmistrza Witolda Pileckiego i ul. Akademickiej, któremu to skrzyżowaniu chcieliśmy nadać nazwę właśnie majora Stanisława Cieślewskiego ps. „Lipiec”. Uważamy, że fragment tak istotnej dla Miasta drogi jak ul. Meblowa będzie bardziej godnym miejscem do upamiętnienia takiego bohatera jak „Lipiec”. Jednocześnie informujemy, że z pełną stanowczością przychylamy się do wniosku, który wpłynął w tej sprawie do Urzędu Miasta.

W związku z zaistniałą sytuacją chcielibyśmy wnioskować o nadanie skrzyżowaniu ul. Rotmistrza Witolda Pileckiego i ul. Akademickiej nazwy im. Jadwigi Dziekońskiej ps. „Jadzia”. Była ona w czasie wojny łączniczką AK do zadań specjalnych, szefową działu łączniczek okręgu białostockiego AK.

Jadwiga Dziekońska urodziła się 20 lipca 1916 roku w Konarzycach (pod Łomżą) w rodzinie Ignacego Dziekońskiego i Marianny z Feltrów. W grudniu 1937 r. ukończyła Żeńską Publiczną Szkołę Przystosobienia Gospodyń Wiejskich w Kukowie w powiecie suwalskim. Potem skończyła Uniwersytet Ludowy w Żernej w powiecie wołkowyskim. Przed wojną działała w kole wiejskim Związku Młodzieży Wiejskiej „Siew”. „Siew” zorganizował Uniwersytet Ludowy w Żernej. Jesienią 1939 roku „Siew”

powołał Chłopską Organizację Wolności „Raclawice”, która wyodrębniła z siebie w kwietniu 1940 r. Polską Organizację Zbrojną. Od pierwszych dni wojny organizuje się ruch podziemny, w którym Jadwiga Dziekońska pseudonim „Jadzia” pełni, odpowiedzialne funkcje w konspiracji. Jako łączniczka jeździła na trasach Kraków – Radom – Poznań – Lublin, utrzymując kontakt z tymi komendami okręgów. Pracowała w stałej grupie kolporterek, między innymi z Janiną Mistewicz – Grabowską. Przełożoną kolporterek była Janina Czaplińska. Zadaniem kolporterek było dostarczanie prasy podziemnej do określonych miejscowości w okręgach POZ i do punktu rozdziału prasy w Warszawie. Po ataku Niemiec na ZSRR zaczęła tworzyć swoją sieć POZ na Białostocczyźnie, gdzie została łączniczką Komendy Głównej POZ. Początkowo mieszkała w Warszawie, potem przeniósła się do Białegostoku, pełniąc nadal służbę w łączności z Kom. Gł. W pamięci rodziny „Jadzi” zachowały się wspomnienia o licznych przekroczeniach granicy Generalna Gubernia – Białystok.

Wiosną 1942 r. Polska Organizacja Zbrojna weszła w skład Armii Krajowej. Józef Ochman „Ligoń” został szefem łączności w komendzie okręgu AK, zaś „Jadzia” pełni funkcję kurierki – łączniczki do specjalnych poruczeń przy „Ligoniu”. Kierowała na Białostocczyźnie kolportażem pisma „Informacja” wydawanym przez Biuro Informacji i Propagandy Kom. Gł. AK, pomagała w organizowaniu oddziałów partyzanckich i brała udział w dywersji. Przez jakiś czas w 1942 r. mieszkała w Jeżewie, gdzie była baza konspiracyjna i w 1942 lub na początku 1943r. przeniósła się do Białegostoku. Jednym z przykładów aktywności konspiracyjnej zespołu była akcja uwolnienia z siedziby gestapo przy ul. Sienkiewicza 15 w Białymstoku członków Komendy Okręgu AK aresztowanych jesienią 1942 r.

20 kwietnia 1943 roku „Mściśław” – płk Władysław Liniarski odznaczył Jadwigę Dziekońską Krzyżem Walecznym za wyróżniającą się służbę żołnierską w szeregach wojska w konspiracji. W ślad za odznaczeniem przez „Mściśława” poszła nominacja na stopień oficerski podporucznika ze starszeństwem od 3 maja 1943 roku.

„Jadzia” zginęła 19 maja 1943r. w Białymstoku po walce wręcz z żandarmem niemieckim. Nie chcąc oddać się żywcem walczyła gołymi rękoma z uzbrojonym żołnierzem. Poległa po czterech strzałach z pistoletu. Dramatyzm wydarzeń był tak duży, że po latach uczestnicy pamiętali te wydarzenia bardzo szczegółowo i snuli domysły jak doszło do „wsypy”.

Liczymy na pozytywne rozpatrzenie niniejszego wniosku. Wierzymy, że tak zasłużona postać jak Jadwiga Dziekońska ps. „Jadzia” zostanie godnie uhonorowana w naszym mieście.

*Z wyrazami szacunku
Przewodniczący Zarządu
Łomżyńskiego Klubu Myśli Patriotycznej*

ZWIĄZEK
INWALIDÓW WOJENNYCH RP
ODDZIAŁ w ŁOMŻY
16-400 Łomża, ul. Nowa 2 p. 8
tel. 216-42-71 w. 282

L. dr. 6/2015

04050015
PREZYDENT MIASTA
mgr Mariusz Chrzanowski
WPLYNĘŁO
2015-05-04
Ilość kł...
Nr dz... Podpis...

Łomża 27.04.2015

Prezydent Miasta Łomży
Rada Miejska Łomży
Zarząd Miasta Łomży

Zarząd Oddziału Związku Inwalidów Wojennych RP w Łomży zwraca się z uprzejmą prośbą do władz miasta Łomży o uhonorowanie Stanisława Żochowskiego nadaniem nazwy jednej z ulic miasta Łomży Jego imieniem.

Stanisław Żochowski urodził się i spędził swoją młodość w Łomży. Po ukończeniu Szkoły Podchorążych w Komorowie losy swoje złączył z Wojskiem Polskim. Jako absolwent Wyższej Szkoły Wojennej, absolwent Wydziału Prawa KUL, oficer sztabowy 29. Grodzieńskiej Dywizji Piechoty bierze czynny udział w walce wrześniowej 1939 roku.

Jako oficer Wojska Polskiego po klęsce wrześniowej od samego początku okupacji radzieckiej, a potem niemieckiej zaangażował się w sposób czynny w walkę z okupantami. Mówi o tym Jego „Nasz pamiętnik”.

Jako szef Sztabu Dowództwa Narodowych Sił Zbrojnych bierze pełną odpowiedzialność za ratowanie naszej ojczyzny. Pozostaje w bezpośrednim kontakcie z Rządem Emigracyjnym, kierując pracą konspiracyjną na terenie kraju. Pod koniec 1943 r. udaje się z misją polityczną do Londynu, skąd już nie wraca do kraju. Bierze czynny udział w walkach II Korpusu. Po zakończeniu wojny nie wraca do kraju, bo jest w pełni świadom, że dla Niego w tej nowej Polsce miejsca nie ma. Nie chce dzielić losu Tatars i Mu bliskich ideowo i politycznie. Na emigracji trudno mu znaleźć wspólny język z rządem angielskim, jak i amerykańskim, bowiem zawsze i wszędzie pozostaje wierny polskości, co nie jest mile widziane na Zachodzie. Dużo pisze i ocenia w miarę obiektywnie politykę aliantów, co ostatecznie doprowadza Go do konfliktu z rządem angielskim. Musi opuścić Anglię. Ostatecznie na stałe zamieszkuje w Australii. Jako polityk i historyk oceniał wszystkie fakty poprzez pryzmat własnej wiedzy i doświadczenia. O wszystkim starał się mówić bez kłamstwa historii, w sposób demaskatorski i bardzo odważny. Te wartości Jego osobowości ideowej i politycznej potwierdza cała Jego Twórczość, a jest stosunkowo obszerna, chociażby w edycjach książkowych to:

1. Brytyjska polityka wobec Polski 1916- 1948
2. Monografia generała Tadeusza Kutrzeby
3. Generał Stanisław Fischer, Szef Sztabu Ks. Józefa
4. O narodowych siłach zbrojnych NSZ
5. Nasz pamiętnik
6. Unia brzeska w Polsce XVII w.
7. Wywiad Polski we Francji 1940-1945
8. Myślę o wrześniu 1939
9. Rządy zbirów 1940- 1990 (współautor)

Był nadzwyczajnym prawym Człowiekiem, prawym Polakiem i emocjonalnie jak najbardziej związanym z Łomżą, Jego miastem rodzinnym, co może poświadczyć Towarzystwo Ziemi Łomżyńskiej. Naszym zdaniem to Człowiek, którego imię i nazwisko winno uświetnić jedną z ulic naszego miasta. Na to zasłużył całym swoim życiem, działalnością polityczną, pisarską i postawą godną Polaka. Takim pozostał do końca swojego życia. Nazwisko to należałoby rozpropagować w społeczności łomżyńskiej poprzez lokalną prasę.

Wierzymy w trzeźwe spojrzenie naszych Władz Miejskich.

Dołączamy:
Dokument nadania doktoratu nauk politycznych
przez Polski Uniwersytet na Obczyźnie

PREZES
Zarządu Oddziału
Związku Inwalidów Wojennych RP w Łomży
Józef Potera
(-) Józef Potera

Organizacje i instytucje popierające ten wniosek:

Związek Żołnierzy
Kamradów Sił Zbrojnych
ZARZĄD OKRĘGU ŁOMŻA

ZWIĄZEK REPRESJONOWANYCH POLITYCZNIE
ŻOŁNIERZY-GÓRNIKÓW
ZARZĄD OKRĘGU ŁOMŻA
18-400 Łomża ul. Nowa 2

KOMENDANT
HUFCA ZHP ŁOMŻA
[Signature]

VICEPREZES
Zarządu Oddziału
Związku Inwalidów Wojennych RP w Łomży
REG. LOMŻA
[Signature]
Anton Jankowski

ŁOMŻYŃSKI KLUB MYŚLI
PATRIOTYCZNEJ
Przy Stowarzyszeniu Pomocy
Rodzinom "NADZIEJA"
18-400 Łomża, ul. Zawadzka 55

DIECEZJA ŁOMŻYŃSKA
PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. św. Andrzeja Boboli
18-400 ŁOMŻA
ul. Wesoła 1
tel. 718-18-00-448

ZWIĄZEK SYBIROW
PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
18-400 ŁOMŻA
PREZES ZARZĄDU
ODDZIAŁU ZWIĄZKU SYBIROW
w Łomży
[Signature]
Danuta Pieńkowska-Wolfart

11
RADA OSIEDLA Nr 1
w Łomży

Urząd Miejski w Łomży
Centrum Obsługi Mieszkańców
W P Ł Y N Ę Ł O

2015 -09- 17

Ilość zat
Nr dz 20918 Podpis MCh

WGN
17.09.2015 Błumy

Łomża, dnia 17.09.2015r.

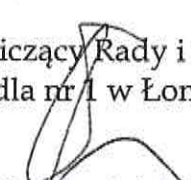
Prezydent Miasta Łomża
Pan Mariusz Chrzanowski
Pl. Stary Rynek 14
18-400 Łomża

P. Joniński
18.09.2015
+10

Odpowiadając na pismo WGN.6625.8.2015 z dnia 26.08.2015r., dotyczącego nadania nazw dla rond zlokalizowanych na skrzyżowaniach ulic: ul. Wojska Polskiego i ul. Meblowej, ul Meblowej i ul. Saperskiej, wyrażam pozytywną opinię dla proponowanych nazw, tj. kolejno kpt. Antoniego Kozłowskiego ps. „Biały” oraz Stanisława Żochowskiego.

Z poważaniem

Przewodniczący Rady i Zarządu
Osiedla nr 1 w Łomży

Piotr Serdyński

WCAV
14.08.2015

8

Łomża, dnia 14.08.2015 r.

P. T. Jankala
17.08.2015
TIP

RADA OSIEDLA Nr 9
w Łomży

Urząd Miejski w Łomży Centrum Obsługi Mieszkańców W P Ł Y N Ę Ł O	
2015 -09- 17	
Ilość zał	
Nr dz. 10918	Podpis [signature]

Urząd Miejski w Łomży
Wydział Gospodarowania
Nieruchomościami
Pl. Stary Rynek 14
18-400 Łomża

dotyczy : opinii Zarządu Rady Osiedla w sprawie proponowanych nazw rond na terenie osiedla nr 9.

Zarząd Rady Osiedla Nr 9 w Łomży wyraża pozytywną opinię w sprawie proponowanych nazw rond zlokalizowanych na terenie naszego osiedla.

Cieszymy się, że nazwy uhonorują osoby zasłużone w historii miasta i regionu oraz bardzo dobrze korespondują ze zlokalizowaną w pobliżu ulicą Rotmistrza Witolda Pileckiego.

Przewodnicząca Rady Osiedla Nr 9

[signature]